Урок 17

Тире між підметом і присудком. Виразне читання речень різних видів з акцентуванням уваги на виділенні слів логічним наголосом для передавання змістових та емоційних відтінків значення

Таня Малярчук: «Для мене весь світ - Україна, позаяк я бачу світ українською»

Вона називає свою професію егоїстичною, тому що коли пише, думає не про читача, а змагається з вищими силами. Водночас її головна мета – зробити людей, які читатимуть її книжки, щасливішими. Таня Малярчук – авторка п'яти прозових книжок та однієї книжки вибраного під назвою «Божественна комедія». Від часу появи її останньої роботи – збірки історій про маргіналів «Звірослов» – минуло два роки. Після від'їзду письменниці до Відня – понад рік. Тож не дивно, що героями цієї розмови стали Австрія, Україна і книжки.

Як узагалі австрійці сприймають книжки? Вони читають більше за українців?

– Читач тутешній відрізняється від українського тим, що він більше має. Власне, він має все, що хоче. Лише читай на здоров'я. Про літературу говорять, про неї пишуть у поважних виданнях, дискутують на радіо і телебаченні. Німецька премія імені Інґеборґ Бахман – це фактично телевізійне шоу. Кілька тижнів поспіль щонеділі критики слухають запрошених письменників, обговорюють тексти і відтак у режимі он-лайн присуджують одному з них перемогу. Весь німецькомовний світ за цим спостерігає, з домогосподарками включно. Ти уявляєш собі таке шоу в Україні?

Тобі доводиться у Відні захищати Україну і виправдовувати українців?

– Навіщо захищати? Ніхто ж не нападає. Більшості тих, кого я зустрічала в Австрії (та й у Німеччині також, і у Швейцарії), Україна й українці, перепрошую на слові, по барабану. Вони можуть послухати, поцікавитися, що нового (ніби до того знали старе), поспівчувати, якщо мене занесе надто далеко. Більш освічені згадають, що було на вечорі Юрія Андруховича чи Оксани Забужко – та й годі. От якби я говорила про турків чи екс-югославів, тут уже інша річ. Їх, можливо, довелося б захищати. У Відні є цілі райони, де почути німецьку немає жодного шансу. А що Україна? Окрім славного габсбурзького минулого та офшорних компаній української олігархії, нас з Австрією зараз нічого не пов'язує. На мій превеликий жаль.

У чому користь і загроза тривалого проживання за межами рідної країни?

– Не бачу ані користі, ані загроз. Хоча ні, брешу. Користь очевидна: я вивчаю, незалежно від власного бажання, іншу мову й іншу культуру. Зізнаюся, це нелегко. Мій 28-річний мозок часом просто відмовляється навчатися, каже, що йому досить, він і без того розумний. А про загрози мені вже встигли повідомити. Мовляв, я забуду українську. В мене навіть фобія на цьому ґрунті розвинулася. Що прокинуся одного ранку і все – прощай, рідна мово, не зможу «доброго ранку» сказати. Але поки що пам'ятається. Я людина мови. Для мене весь світ – Україна, позаяк я бачу світ українською. Наразі важко собі уявити, щоб це змінилося.

Джерело: Терен Т., Таня Малярчук: «Для мене весь світ – Україна, позаяк я бачу світ українською»// Український тиждень – 2011.– Режим доступу до ресурсу: https://m.tyzhden.ua/Culture/36958